

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **Nový Jičín**, se sídlem Masarykovo náměstí 1/1, Nový Jičín, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Ministerstvo financí, se sídlem Letenská 525/15, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2024, č. j. MZE 63252/2024-11155, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2025, č. j. 5 A 117/2024-56,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků ani osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ústředí Státního pozemkového úřadu, odbor správy majetku státu, rozhodnutím ze dne 24. 7. 2024, sp. zn. SZ 162832/2024 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“), převedlo pozemky uvedené v příloze č. 1 tohoto rozhodnutí do rezervy státních pozemků podle § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu, ve znění účinném do 28. 2. 2025 (dále jen „zákon o Státním pozemkovém úřadu“) [výrok I.], a převedlo do rezervy státních pozemků podle § 3 odst. 1 písm. b) zákona o Státním pozemkovém úřadu pozemky označené jako parcela č. 796/3, č. 796/4, č. 796/5, č. 796/6 a č. 796/7 v katastrálním území Loučka u Nového Jičína (výrok II.). Důvodem pro převedení pozemků byla jejich potřeba k uskutečnění rozvojového programu Ministerstva financí „*Rozvojový program státu pro realizaci záměru podpory bydlení*“.

[2] Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce odvolání, které žalovaný shora uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

[3] Proti napadenému rozhodnutí brojil žalobce žalobou u Městského soudu v Praze, který v záhlaví specifikovaným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[4] Proti napadenému rozsudku se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) bránil kasační stížností.

[5] Dříve než Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl, vzal ji stěžovatel zpět podáním ze dne 9. 1. 2026.

[6] Podle § 37 odst. 4 s. ř. s., *může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl*. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s., *soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět*.

[7] Jelikož projev vůle stěžovatele, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, že jím stěžovatel zamýšlí ukončit řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. řízení zastavil.

[8] O náhradě nákladů řízení účastníků řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z nich nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno. O nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení pak bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, neboť v řízení o kasační stížnosti jí nebyla uložena žádná povinnost a současně zde nejsou ani důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání náhrady nákladů řízení. Osoba zúčastněná na řízení tudíž nemá na jejich náhradu právo.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. ledna 2026

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu